

אִישׁ הַזֵּיתִים וְהַשָּׁמֶן הַמְּזֻהָב

בְּסִיעָתָא דְּשִׁמְיָא!
שָׁלוֹם יְלָדִים יְקָרִים!
הַיּוֹם נִלְמַד סִפּוּר מוֹפְלָא עַל אָבֵהוּ,
וְעַל הַבְּרָכָה הָעֲצוּמָה שֶׁהַקְדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא נָתַן לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, מֹשֶׁה רִבֵּנוּ בִּירָךְ
אֶת שִׁבְט אֲשֶׁר בִּבְרָכָה מִיּוֹחֶדֶת:
"וְטָבַל בַּשָּׁמֶן רַגְלוֹ".

מָה זֶה אוֹמֵר? אִיךָ הַבְּרָכָה שֶׁל ה'
מִתְקַיֵּימַת בְּדִיוֹק מוֹשְׁלָם!

מַחֲפָשִׁים הַמֶּזֶן שָׁמֶן!

הַרְחֵק הַרְחֵק מִכָּאן, בְּעִיר שְׁשֻׁמָּה
לֹודִקְיָא, נֹוצָרָה בְּעָיָה. אֲנָשִׁים הָיוּ
צָרִיכִים כָּמוֹת עֲצוּמָה שֶׁל שָׁמֶן! הֵם
קָרְאוּ לְשֵׁר חָשׁוּב בָּנִשׁ **פִּימְלִיטָס**
וְאָמְרוּ לוֹ: "קַח כֶּסֶף רַב, וְהִבֵּא לָנוּ
לֹו שָׁמֶן **בִּמְאָה רַבּוּא!**" (זֶהוּ מִסְפָּר
עֲצוֹם - מִלִּיּוֹן מִדּוֹת שֶׁל שָׁמֶן!).
פִּימְלִיטָס הֵבִין שֶׁרַק אֱלֹדָקִים יָכוֹל
לַעֲזֹר לוֹ לְמִצּוֹא כָּל כֶּף הַרְבֵּה שָׁמֶן.

המסע לארץ הקודש

פימליטס הודה לה' על
שהכווין אותו בדרך
הנכונה.

Gush Halav

הוא הלה לצור, ושם אמרו
לו: "כמות כזו של שמן
תמצא רק בעיר גוש חלב!"

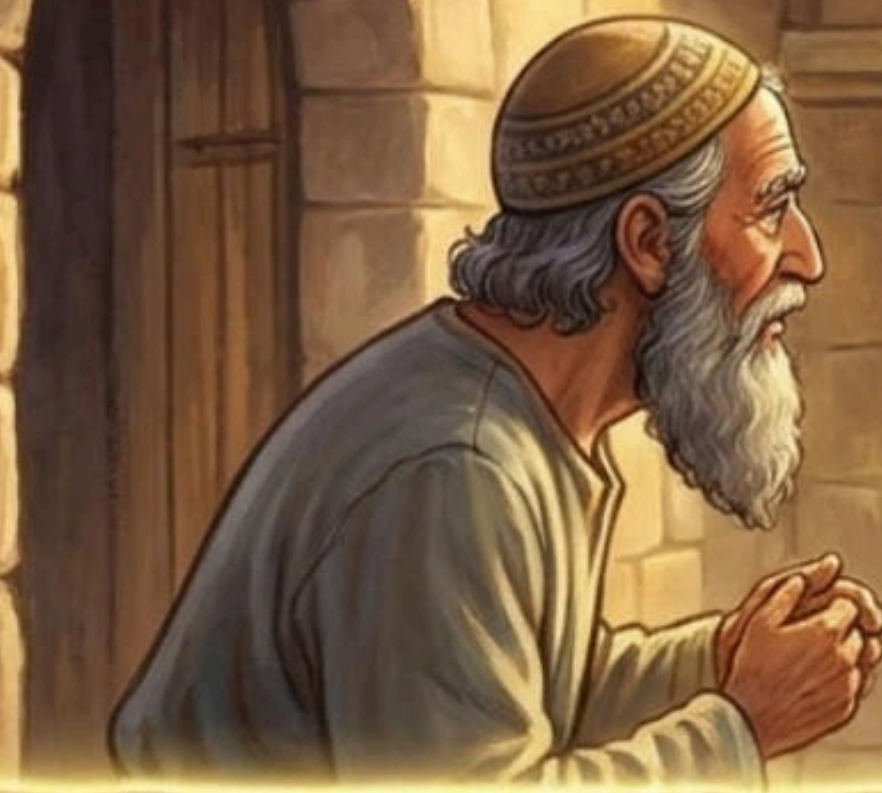
Tzor

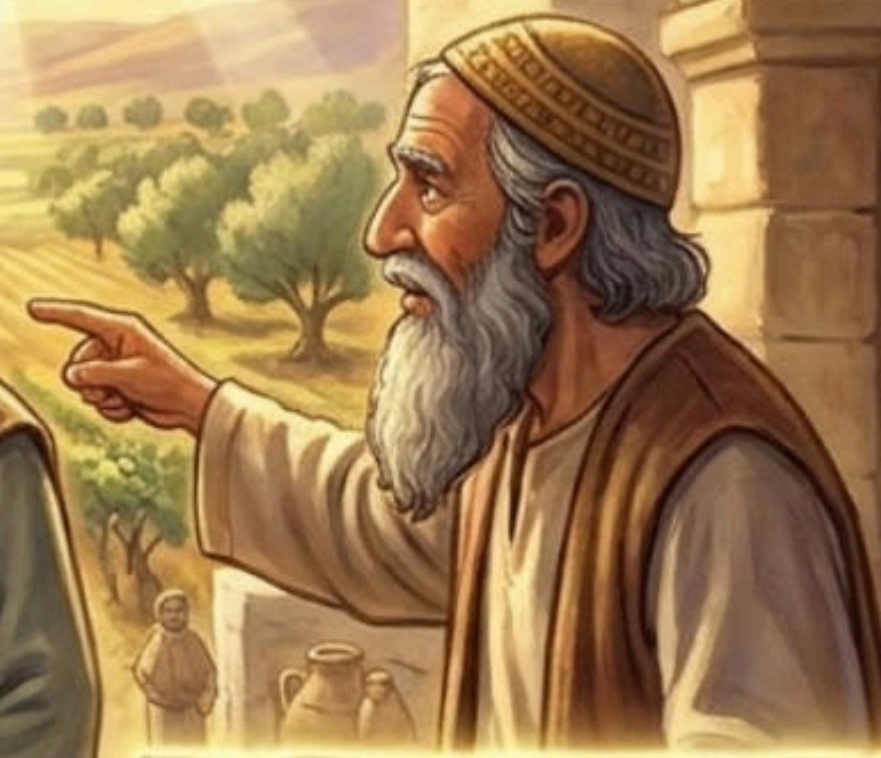
Jerusalem

פימליטס יצא לדרך והגיע ישר
לירושלים עיר הקדש, מקום
המקדש. "אני צריך המון שמן!
הוא אמר. אבל בירושלים
אמרו לו: "לה לעיר צור".

מִי יַעֲזֹר לְפִימְלִיטָס?

אָמְרוּ לוֹ הָאֲנָשִׁים: "לֵךְ לְאִישׁ פְּלוֹנִי,
הוּא יַעֲזֹר לָךְ." הוּא הֵלֵךְ לְבֵיתוֹ שֶׁל
הָאִישׁ, אָךְ הוּא לֹא הָיָה שָׁם.
"אֵיפֹה הוּא?" שָׁאַל פִּימְלִיטָס.
"הוּא בַּשָּׂדֶה!" עָנוּ לוֹ.

הִגִּיעַ פִּימְלִיטָס לְגוֹשׁ חֶלֶב, עִיר
מְלָאָה בִּיהוּדִים צְדִיקִים שְׁלוֹמְדִים
תּוֹרָה וְעוֹבְדִים אֶת ה'. הוּא
שָׁאַל בְּרָחוּב: "אֲנִי צָרִיךְ הֶמּוֹן
שָׁמֶן, מָאָה רִיבּוֹא!"

אִישׁ הַזֵּיתִים הַצָּנוֹעַ

פִּימְלִיטָס הִגִּיעַ לַשָּׂדֶה. הָיָה שָׁם אִישׁ יְהוּדִי פָּשׁוּט וְצָנוֹעַ. עַל רֹאשׁוֹ כִּיפָּה, צִיצִיתָיו בַּחוּץ, וְהוּא עוֹבֵד קִנְיָה מְאֹד. הָאִישׁ הָיָה עֵדֶר וְחוֹפֵר הָאֲדָמָה תַּחַת עֵצֵי הַזֵּית בְּשִׁמְחָה, וּמוֹדֶה לַה' עַל כָּל זֵית וְזֵית. נִגַּשׁ אֵלָיו פִּימְלִיטָס וְאָמַר: 'שָׁלוֹם עָלֶיךָ, אֲנִי צָרִיךְ לְקִנּוֹת שָׁמֶן בְּמֵאָה רַבּוּא! יֵשׁ לְךָ?'

חֶכְהָ רַגַע קָטָן...

הָאִישׁ הַיְּהוּדִי שָׁמַע אֶת הַבִּקְשָׁה
הָעֲצוּמָה. הָאֵם הוּא קִפֵּץ מֵרֹב
שְׁמִיחָה עַל הַכְּסָף? מִמֶּשׁ לֹא!
הוּא עָנָה בְּשִׁלוֹה, כְּמִי שְׁבוּטֵחַ בָּה':
"הִמָּתֵן לִי עַד שְׁאֶגְמֹר אֶת הַזֵּית הַזֶּה."
הוּא רָצָה לְסַיֵּם אֶת מְלֹאכְתּוֹ
בְּנֶאֱמָנוּת, וְרַק אֵז לְהִתְפַּנּוֹת לְאוֹרֵחַ.
פִּימְלִיטָס עִמָּד וְחֶכְהָ בְּסִבְלָנוּת.

דֶּרֶךְ אֶרֶץ מִן הַשָּׂדֶה

כְּשֵׁסִיִּים הָאִישׁ אֶת עֲבוֹדָתוֹ
תַּחַת הָעֵץ, הוּא שָׁם אֶת הַכֵּלִים
שָׁלוֹ עַל הַגֶּב, וְהִתְחִיל
לִלְכֹת בַּדֶּרֶךְ הַבֵּיתָה.
בַּדֶּרֶךְ, הוּא לֹא נָח!
הוּא הָיָה מְסַקֵּל' - מִזִּז אֲבָנִים
מִן הַדֶּרֶךְ כִּדִּי שְׂאֲנָשִׁים אַחֲרֵים
לֹא יִתְקֻלוּ בָהֶן וַיִּפְּלוּ.
אִיזוֹ מְדָה טוֹבָה! תָּמִיד
לִחְשֹׁב עַל מָה שִׁישְׁמַח אֶת ה'
וְאֶת הָאֲנָשִׁים סְבִיבָנוּ.

פִּימְלִיטָס מִתְחִיל לַחֲשֹׁד...

פִּימְלִיטָס מְסַתְּפֵל עַל הָאִישׁ הַזֶּה, שְׁלָבוּשׁ
כָּמוֹ פּוֹעֵל פָּשׁוּט וּמִזְזִים בְּכַבִּישׁ, וְחוֹשֵׁב
לְעַצְמוֹ: "אֶפְשָׁר שֵׁישׁ לְאִישׁ הַזֶּה שָׁמֶן
בְּמֶאֱהָ רַבּוֹא!? נִרְאֶה לִי שֶׁהַיְּהוּדִים
בְּעִירָה סֶתֶם צָחֲקוּ עָלַי!"

פִּימְלִיטָס הָיָה עָצוּב, אָבֵל הוּא לֹא יָדַע שֶׁה'
מִכִּין לוֹ הַפְתָּעָה עֲצוּמָה וּמִתּוֹקָה.

אָצַל הָאִישׁ בַּבַּיִת

אָצַל הָאִישׁ בַּבַּיִת
כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לַבַּיִת שֶׁל הָאִישׁ,
הַדְּבָרִים הַתְּחִילוּ לְהִשְׁתַּנּוֹת.
שִׁפְחָתוֹ שֶׁל הָאִישׁ מִיד יִצְאָה
אֵלֵיהֶם. הִיא הֵבִיאָה קוֹיָאָה
קוֹמָקוֹם שֶׁל מַיִם חֲמִים וְנָתְנָה
לָאִישׁ לְרַחֵץ אֶת יָדָיו וְרַגָּלָיו
הָעֵיפוֹת מִהָעֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה.
הָאִישׁ מְלִמֵּל תְּפִילַת הַוִּדּוּקָה
לֵה' עַל הַמַּיִם הַנְּעִימִים וְעַל
כָּל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ לוֹ.

הספּל מְזָהב

וְאִז קָרָה דְּבַר מִדֵּהִים!
הַשִּׁפְחָה הִבִּיָּאָה סִפָּל עָשׂוּי כָּלוּ מְזָהב טְהוֹר,
שֶׁהָיָה מָלֵא עַד הַקָּצָה בְּשֶׁמֶן זַיִת זָךְ!
הָאִישׁ טָבַל אֶת יָדָיו וְרַגְלָיו בְּשֶׁמֶן
הָאִישׁ טָבַל אֶת יָדָיו וְרַגְלָיו בְּשֶׁמֶן הַמְּשֻׁבָּח.
פִּימְלִיטָס עָמַד בְּפֶה פָּעוֹר!
בְּאוֹתוֹ רָגַע הוּא הִבִּין אֵיךְ מִתְקַיֶּימֶת
בְּדִיוֹק תְּפִלַּת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עַל שִׁבְט אֲשֶׁר:
"וְטָבַל בְּשֶׁמֶן רַגְלוֹ!"
ה' תַּמִּיד מְקַיֵּים אֶת הַבְּטָחוֹתָיו.

אֶכֶל, שְׁתִּיָּה וּבִרְכָּה

לפני שמדברים על עסקים,
קודם כל ישבו לאכל כדי
לכבד את האורח.

האיש היהודי נטל ידיים, ברך
את ה' "המוציא לחם מן הארץ"
בכוונה גדולה, וכבד את
פימליטס בארוחה דשנה.

רק לאחר שאכלו ושתו, קם
האיש הפשוט שמהשדה, ומדד
לפימליטס שמן במאה רבוא –
בדיוק הכמות שבקש!

יש לך מספיק כסף?

- שאל האיש היהודי: "האם אתה צריך שמן יותר מזה?" ענה פימליטס: "כן! אבל נגמר לי הכסף..."
- אמר לו האיש בחיור רחב: "אם אתה רוצה לקחת - קח! ואני אלה אתה לעירך כדי לקבל את התשלום לאחר מכן." והוא מדד לו עוד שמונה-עשרה רבוא של שמן! איזו נדיבות גדולה יש בלב של עבד ה'.

כָּל בְּהֵמוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!

כָּעֵת הַיְתָה לְפִימְלִיטָס כַּמּוֹת שֶׁמֶן כָּל כֶּךָ גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה! הַמְדַּרְשׁ מְסַפֵּר שֶׁפִּימְלִיטָס הָיָה צָרִיךְ לְשָׂכֹר
כָּל סוֹס, פָּרָד, גָּמֶל וְחֲמֹר בְּבִאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, רַק כִּדִּי לְסַחֵב וְיָחַם פָּרֶץ לְסַחֵב מוֹדֵג וְתַחֲזֵי וַיִּמָּז בְּסָרִיל
אֶת כָּל אוֹתָם חֲבִיּוֹת שֶׁמֶן שֶׁל הָאִישׁ הַיְּהוּדִי מִגּוֹשׁ חֶלֶב.
הַשִּׁירָה הַיְתָה עֲנָקִית, וְכֻלָּם רָאוּ אֶת הַבְּרָכָה שֶׁה' נוֹתֵן לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

קדוש שם שמים

כיון שהגיעו ללודקיא, כל אנשי העיר יצאו ושבחו את פימליטס על שהביא כל כך הרבה שמן!

אבל פימליטס אמר להם: "אל תשבחו אותי! שבחו את האיש הצנוע הזה מארץ ישראל. הכל שלו! אני אפלו חייב לו עוד המון כסף!"
כלם ראו את גדולתם של היהודים ואת החסד של הקדוש ברוך הוא.

אֲנָשִׁים שֶׁל ה'

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אָמַר בְּסֵפֶר מְשָׁלִי:
"יֵשׁ מִתְעַשֵּׂר וְאִין כָּל, מִתְרַשֵּׁשׁ וְהוֹן רָב."

- יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁמִּתְגַּאֲרִים וְעוֹשִׂים רַעַשׁ גָּדוֹל – אָבֵל בְּאַמֶּת אִין לָהֶם כָּלוּם.
- וְיֵשׁ אֲנָשִׁים כְּמוֹ אִישׁ הַיִּזְיָתִים מְגוֹשׁ חֶלֶב: נִרְאִים פְּשׁוּטִים, עֲנָוִים וְצָנוּעִים עִם רְמִיטִים, עֲנָוִים וְצָנוּעִים עִם בְּגָדֵי עֲבוּדָה, אָבֵל יֵשׁ לָהֶם עֶשֶׂר עָצוּם, שְׂמִיחָה, וְהִכִּי חָשׁוּב – הֵם אֱהוּבִים עַל ה' יִתְבָּרֵךְ!

תּוֹדָה לַה' עַל שֶׁנָּתַן לָנוּ תּוֹרָה אֶמֶת וְאֶרֶץ טוֹבָה.

